

**852****DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 20 grudnia 2000 r.

**utrzymująca w mocy decyzję z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie ustanowienia nieautomatycznej rejestracji przywozu w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy.**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071), po rozpatrzeniu wniosków, złożonych na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przez Żarowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Żarowie, Przedsiębiorstwo Materiałów Ogniotrwałych S.A., Gliwickie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych S.A., Częstochowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych S.A., Instytut Materiałów Ogniotrwałych S.A. i Wrocławskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych S.A., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie ustanowienia nieautomatycznej re-

jestracji przywozu w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy (Monitor Polski Nr 22, poz. 456),

postanawia się:

utrzymać w mocy wymienioną decyzję Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r.

**Uzasadnienie**

W dniach 10, 16, 18, 21, 23 i 24 sierpnia oraz 27 września 2000 r. wyżej wymienione przedsiębior-

stwa złożyły wnioski o wznowienie postępowania ochronnego i zawieszenie wykonania decyzji Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie ustanowienia nieautomatycznej rejestracji przywozu w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy (Monitor Polski Nr 22, poz. 456). Ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 157, poz. 1027), zwana dalej „ustawą”, oraz Kodeks postępowania administracyjnego nie przewidują takiego trybu odwoławczego. W związku z powyższym Minister Gospodarki traktuje wniesione wnioski jako wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strony postępowania podniosły we wnioskach zarzut, że Minister Gospodarki, nakładając środek ochronny w postaci nieautomatycznej rejestracji przywozu glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy, nie wziął pod uwagę odmiennych właściwości fizykochemicznych glin krajowych w porównaniu z glinami importowanymi. W toku badania zebranego materiału dowodowego stwierdzono, iż parametry techniczne glin produkowanych przez „Jaro” S.A. są porównywalne do parametrów glin pochodzących z Ukrainy. Badając cechy użytkowe glin krajowych i importowanych, ich zastosowanie oraz właściwości fizykochemiczne (gliny te posiadają podobną zawartość  $Fe_2O_3$  i  $Al_2O_3$ ) stwierdzono, że zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy są to towary podobne.

Wnioskodawcy zarzucili, iż wydana decyzja wzmacnia pozycję „Jaro” S.A. jako monopolisty. Jak potwierdził materiał dowodowy, m.in. decyzje wydane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (DL WR/19/99 oraz DL WR/14/2000), które stwierdzają, że „Jaro” S.A. posiada pozycję dominującą na krajowym rynku glin ogniotrwałych palonych, jednak nie stosuje praktyk monopolistycznych, gdyż zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 oraz z 2000 r. Nr 31, poz. 381 i Nr 60, poz. 704), praktyką monopolistyczną jest nadużywanie pozycji dominującej. W toku postępowania antymonopolowego nie stwierdzono praktyki monopolistycznej. Minister Gospodarki, na podstawie materiału dowodowego, uznał, że przedsiębiorstwo „Jaro” S.A. z siedzibą w Jarosławie posiada blisko stu procentowy udział w rynku glin ogniotrwałych palonych. Do zadań Ministra Gospodarki nie należy badanie, czy wnioskodawca wszczęcia postępowania ochronnego jest monopolistą na rynku krajowym. Do zadań Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należy badanie powyższych kwestii, natomiast Minister Gospodarki zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy konsultuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowienia i decyzje w sprawie. Zada-

niem Ministra Gospodarki natomiast jest ochrona rynku krajowego przed nadmiernym przywozem towarów, a w przypadku zaistnienia takiego przywozu — podjęcie działań ochronnych. W związku z importem glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy w okresie badanym stwierdzono spadek sprzedaży glin krajowych o około 10%. Stwierdzono także, że ceny glin importowanych były średnio o blisko 30% niższe od cen krajowych. Następstwem tego był spadek zatrudnienia w „Jaro” S.A. o blisko 60%. Minister Gospodarki uznał, iż nadmierny przywóz glin ogniotrwałych palonych wyrządził poważną szkodę przemysłowi krajowemu, i w związku z powyższym ustanowił środek ochronny.

Wnioskodawcy zarzucili także, że Minister Gospodarki, ustanawiając środek ochronny w postaci nieautomatycznej rejestracji przywozu, nie wziął pod uwagę faktu, iż wnioskodawcy nie mogą uzyskać pozwolenia na przywóz, gdyż wymogiem przy ubieganiu się o pozwolenie jest niezaleganie z należnościami wobec urzędu skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 grudnia 1997 r. w sprawie pozwoleń na przywóz towarów na polski obszar celny lub wywóz towarów z polskiego obszaru celnego (Dz. U. Nr 162, poz. 1126 i z 2000 r. Nr 65, poz. 768) do wniosku o udzielenie pozwolenia należy dołączyć dokumenty stwierdzające niezaleganie z należnościami wobec powyższych instytucji. Minister Gospodarki, wydając decyzję, nie bada stanu finansowego przedsiębiorstw importujących dany towar, lecz bada, czy import danego towaru wyrządza szkodę lub zagraża wyrządzeniem szkody przemysłowi krajowemu. Oczywiście jest, że niespełnienie wyżej wymienionych wymogów uniemożliwia wnioskodawcom realizację przywozu glin ogniotrwałych palonych z Ukrainy. Nie może to jednak stanowić przesłanki zmiany decyzji. Wnioskodawcy we wnioskach o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawili nowych dowodów, a wszystkie fakty znane były Ministrowi Gospodarki w dniu wydania decyzji, tj. 12 lipca 2000 r.

W związku z powyższym Minister postanawia, jak w sentencji.

#### Pouczenie

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm.) na niniejszą decyzję przysługuje skarga do NSA. Skargę wnosi się bezpośrednio do Sądu w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia decyzji.